

v pouhé zakládání zápisu. Tomu brání předpis § 210 odst. 2 c. ř. s. a tvoří jednání proti tomuto zákazu důvod zmatečnosti uvedený v § 477 č. 8 c. ř. s., k němuž jest přihlížeti podle předpisu §§ 494 a 513 c. ř. s. z moci úřední.

Čís. 14796.

Smlouva služební, jíž byl zaměstnanec ustanoven v podniku zaměstnavatelově vrchním číšníkem na zpropitné a se zavázal, že bude ze svých příjmů připláceti na ostatní číšníky a kupovati noviny, nepřičí se dobrým mravům.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1935, Rv I 1752/35.)

Žalobce byl zaměstnán ve vinárně žalovaného jako vrchní číšník od roku 1926 až do 16. února 1933, kdy byl s okamžitou platností propuštěn. Podle smlouvy služební nedostával fixního platu, nýbrž jen stravu a zpropitné od hostů, z kterého odváděl měsíčně na číšníky částku 400 Kč a zakupoval měsíčně časopisy a noviny, čímž vydal celkem 15.660 Kč, jichž vrácení se žalobou domáhá, tvrdě, že smlouva toho obsahu odporuje dobrým mravům a je proto neplatná. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Smlouva stran, kterou byl žalobce ustanoven v podniku žalovaného vrchním číšníkem a se zavázal, že bude ze svých příjmů připláceti na ostatní číšníky a kupovati noviny, nepřičí se dobrým mravům. Strany uzavřely smlouvu služební, pro niž podle § 6 zák. čís. 20/10 ř. z. platila smluvní volnost. Podle pravé podstaty ujednané smlouvy měl plat žalobcův mimo stravu záležeti ve zpropitném, jež jako vrchní číšník obdrží od hostů, ale nepatřilo mu celé zpropitné, nýbrž jen část, jež mu zůstala po srážce podílu spoluzaměstnaných číšníků na zpropitném, a částky vydané na noviny a zápalky. Částky připadající na ostatní číšníky na zpropitném přijímal žalobce ve skutečnosti jen místo zúčastněných spoluzaměstnanců a pro ně. Takové ujednání nepřičilo se dobrým mravům.

Čís. 14797.

Alimentační zákon.

Podmínka nároku podle § 3 zák. čís. 4/31 Sb. z. a n. není splněna, když výživou povinný nepracuje jen proto, že nemůže najíti práci.

(Rozh. ze dne 19. prosince 1935, Rv I 1896/35.)

Žalobkyně tvrdíc, že žalovaná podporuje jejího manžela tak, že si nehledí výdělečné činnosti uložené mu předpisem § 1 alim. zák., domáhá se na žalované zaplacení toho, co jí měl její manžel na výživném zaplatiti. Nižší soudy zamítly žalobu, odvolací soud z těchto